

FARNÍ ZPRAVODAJ 2012

PRO FARNOSTI ROUSÍNŮV, KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY A KOMOŘANY

Milí farníci,

otevíráme další farní zpravodaj a znovu je to příležitost se s vděčností ohlédnout a poděkovat za to, co nám uplynulý rok přinesl. Děkuji vám za vše, co jste pro druhé udělali, za vaše modlitby i práci a dary. Pěkné čtení přeji a na začátek se s vámi chci podělit o příběh z knihy židovského autora M. B. Rosenberga *Nenásilná komunikace*.

Jednou jsem se zeptal svého strýce Julíuse, čím to je, že je schopen jednat s takovým vcítěním. Byl mou otázkou zřejmě poctěn a po krátkém přemítání odpověděl: „Měl jsem štěstí na dobré učitele.“ Když jsem se zeptal, kteří to byli, vzpomínal: „Tvoje babička byla mou nejlepší učitelkou. Ty jsi ji znal, když už byla nemocná, takže ani nevíš, jaká doopravdy byla. Vyprávěla ti třeba někdy matka, jak to bylo v době hospodářské krize, kdy u nás babička na tři roky ubytovala krejčího s manželkou a dvěma dětmi, protože přišel o zaměstnání i o dům?“ Dobře jsem si ten příběh pamatoval. Když mi o tom matka poprvé vyprávěla, udělalo to na mě hluboký dojem, protože jsem si nedovedl představit, jak babička mohla ve svém nevelkém domku pro krejčího s rodinou najít místo, když vychovávála devět vlastních dětí!

Strýc Julius vyprávěl ještě několik příhod, které svědčily o babiččině schopnosti vcítit se a které jsem slyšel už jako dítě. Potom mi řekl: „Určitě ti matka vyprávěla o Ježíšovi.“

„O kom?“

„O Ježíšovi.“

„Ne, o Ježíšovi mi nikdy nevyprávěla.“

Příhoda o Ježíšovi byla posledním drahocenným dárkem, který jsem od strýčka dostal, než zemřel. Byl to pravdivý příběh o tom, jak jednou jakýsi muž přišel k zadním dveřím domu mé babičky a prosil o trochu jídla. To nebylo nic zvláštního. I když byla babička velice chudá, všichni z okolí věděli, že nakrmí každého, kdo zaklepe na její dveře. Ten muž měl plnovous a divoce rozčuchané černé vlasy, jeho šaty byly potrhané a na krku měl kříž, vyrobený z klacíků svázaných provázek. Babička ho pozvala do kuchyně a dala mu najíst. Přitom se ho zeptala, jak se jmenuje.

„Jmenuji se Ježíš,“ odpověděl.

„A jaké je vaše příjmení?“ ptala se dál.

„Jsem Ježíš, Pán Bůh.“ (Babička neuměla moc

dobře anglicky. Jiný můj strýc, Isidor, mi později řekl, že přišel do kuchyně, když tam neznámý muž seděl, a babička ho představila jako „pana Panboha“.) Muž pokračoval v jídle a babička se vyptávala, kde bydlí.

„Nemám domov.“

„A kde tedy přenocujete? Je zima.“

„Nevím.“

„Chcete zůstat u nás?“ nabídla mu.

A on zůstal sedm let.

Nenásilná komunikace byla pro mou babičku zcela přirozená. Nemyslela na to, kdo ten muž „byl“. Kdyby o tom přemýšlela, pravděpodobně by ho považovala za blázna a zbavila by se ho. Ale ona myslela na to, co lidé cítí a co potřebují. Když jsou hladoví, nakrm je. Když jsou bez střechy nad hlavou, nabídní jim místo ke spání.

Babička moc ráda tančila a matka si pamatovala, že ji často slyšela říkat: „Nikdy nechoď, když můžeš tančit.“ A tak končím tuto knihu o řeči vcítění písní o své babičce, která jazykem nenásilné komunikace nejen mluvila, ale také jím žila.

Jednoho dne muž jménem Ježíš přišel k babiččiným dveřím.

Prosil o trochu chleba,

a dostal vše, co mu bylo třeba.

Řekl, že je Ježíš, Bůh sám,
neptala se na nic a pozvala ho dál,
pomohla mnoha lidem bez peněz
a on u ní zůstal sedm dlouhých let.

Babička ukázala mi,
i když byla Židovka,
jak Ježíš učil lidi milovat,
poznal jsem z jejího života.

„Nakrm hladové a o nemocné pečuj
a ze života se raduj.
Než bys chodil, radši tancuj
a štěstím naplň svůj dům.“

Jak Ježíš učil lidi milovat,
babička ukázala mi,
i když byla Židovka.

Do nového roku vám k životu v Boží blízkosti
žehnají vaši kněží: *P. Michael a P. Stanislav*

Kostel sv. Maří Magdalény

V úvodu svého příspěvku několik slov k opravám našeho kostela. Poté, co v minulých letech proběhla výměna krovu, střešní krytiny včetně opravy sanktusníku a statické zajištění vytvořením betonového věnce pod střešou kostela, se v letošním roce započalo s opravami krovu a výměnou střešní krytiny na kostele sv. Václava v Rousínovci, kde již situace byla kritická a bylo nutno rychlé řešení.

Protože došlo v kostele sv. Václava k odpadnutí části stropu patrně v souvislosti s opravami krovu, byly všechny mše sv. přesunuty na šest měsíců do našeho kostela.

Naše farnost nemá v současné době dostatek finančních prostředků, které by umožnily opravovat několik kostelů najednou, a tak musí náš kostel sv. Maří Magdalény zatím počkat. Přitom toho, co by vyžadovalo nutnou opravu, je celá řada.

Vedle nově opravené střechy nad hlavní lodí ještě více vyniká ošuntělá věž kostela, opadávající omítka a drát, který trčí z věže namísto báně a kříže, který by tam měl být. Potřebná částka 2,5 mil. Kč, na kterou byla tato oprava naceněna, zatím není k dispozici.

Omítka silně opadáva také z venkovních zdí hlavní lodě. Je proto nutné provést odvlhčení, protože vlhkost proniká i dovnitř kostela. Je poroučané uložení hlavního zvonu ve věži kostela, takže tento zvon již delší dobu nezvoní.

V tomto roce se farní rada také zabývala problémem zajištění opravy zvonění v kostele u Maří Magdalény a zajištění automatiky pro zvonění v kostele sv. Václava. Byly osloveny odborné firmy a posouzeny podané nabídky.

Protože jsou uvnitř kostela v havarijním stavu elektrické rozvody, bylo by potřeba opravit presbytář včetně výměny topení.

Poté, co vypovědělo službu osvětlení, provedl pan Jiří Pleva částečnou výměnu závěsných lustrů a doplnění kostela o nový mikrofon včetně stojanu tak, abychom mohli lépe zajistit pořad bohoslužeb.

Kostel sv. Maří Magdalény byl, je a bude vždy dominantou našeho města, vzácnou kulturní památkou a pro nás věřící místem, které je nám obzvláště blízké. Ať chceme nebo nechceme, budou nás lidé, kteří navštíví naše město, mimo jiné posuzovat i podle toho, jak se umíme o tuto dominantu Rousínova postarat.

Kostel sv. Maří Magdalény

Letošní hodová mše sv. k svátku patronky našeho kostela sv. Maří Magdalény byla opět důstojnou slavnostní bohoslužbou, kterou svým zpěvem obohatilo Malé hudební družení Cyrila Votýpky. Dobrý pocit z pěkného společenství si farníci přinesli po skončení mše sv. i před kostel, kde již byly přichystané stoly, na nichž byly nabídnuty přítomným hodové koláčky, ale také zákusky, které přinesly naše šikovné farnice. Mohli jsme mít opět pocit, že byl svátek naší patronky náležitě oslaven.

V našem kostele letos proběhlo i několik zajímavých kulturních pořadů:

Koncem března se zde konal velmi pěkný koncert folkové skupiny Žalozpěv. Kdo koncert neviděl, může litovat. Krásnou hudbu kapely, která hraje ve složení kytara, baskytara, housle a příčná flétna, doplňovaly texty, které propojují rovinu vizuální, abstraktní, filosofickou i teologickou, a vše umocňovala dokonalá akustika našeho kostela.

Začátkem června se zde konal pořad duchovního slova a hudby s názvem *Pozdvihují oči k horám* s mluveným slovem herce Jana Kačera a zpěvem Martina Doležela.

Třetím v pořadí a velmi zajímavým kulturním zážitkem bylo říjnové vystoupení vynikajícího amerického zpěváka a hudebníka Joela Frederikseny (mimochodem již jednou v našem kostele vystoupil v roce 2006), letos však společně s neméně kvalitním hudebníkem Martinem

Jakubíčkem hrajícím na cembalo a varhany. Ve svém pořadu *Laudate Dominum* (Chvalte Pána) provedli celkem 12 skladeb, z nichž 9 zazpíval Joel Frederiksen svým nádherným sametovým a zvučným basem za doprovodu loutny. Tento zajímavý a skromný umělec, který vystupuje se špičkovými soubory jak v Evropě, tak i v USA, a rovněž jako operní sólista, vydal několik CD a získal řadu ocenění.

Koncem října se v našem kostele konal Misijní most modlitby doprovázený zpěvy z Taizé. Společnou myšlenkou bylo spojení v modlitbě za misie s lidmi modlícími se v mnoha dalších zemích světa.

Tak jako každým rokem i letos bych chtěl vyslovit velký dík všem, kteří se podílejí na tom, abychom se v našem kostele cítili dobře, a starají se o zajištění a přípravu kostela k bohoslužbám.

Zejména bych chtěl poděkovat panu Janu Urbánkovi, který svědomitě vykonává funkci kostelníka, Jeničce Tomanové za květinovou výzdobu, Helence Soldánové a paní Jančíkové za varhanní službu a Jiřímu Plevovi, který vždy ochotně řeší problémy s elektrikou kostela. Rovněž děkuji paní Evě Nedorostkové za to, že se stará o zapisování úmyslů na mše sv., panu Nedorostkovi za nedělní

vybírání příspěvků na chod kostela a také mojí manželce Ludmile, která se stará o obsahovou náplň a pravidelně obměňuje nástěnku u našeho kostela.

Vděčnost chci vyjádřit také všem ostatním, kteří se aktivně podílejí na zajištění chodu kostela, těm kteří svědomitě uklízejí, když na ně podle rozpisu přijde řada, těm, kteří přinášejí květiny na květinovou výzdobu, všem ministrantům a lektorům, kteří se snaží, abychom mše sv. slavili opravdu důstojně.

Samozřejmě, že poděkování patří našim kněžím, otcům Michaelovi a Stanislavovi, kteří nám umožňují přijímat svátosti a posílují nás ve víře. Jsme rádi, že se můžeme zúčastňovat pravidelných čtvrtěných adorací eucharistie v našem kostele.

Díky také vám, všem farníkům, kteří přispíváte svými peněžitými dary do sbírek na chod i opravy kostela. Vám všem srdečně Pán Bůh zaplať.

Protože se blíží závěr roku, přeji nám všem, abychom tento adventní čas prožili v klidu a radostném očekávání připomínky Božího příchodu k nám lidem.

Krásné a radostné prožití vánočních svátků a milostiplný a šťastný nový rok 2013!

Václav Slovák

Reditio – člověk míní a Bůh mění

Jednou budem dál – zpívá se v jedné známé písni, která nás nepřímou, ba i přímo nabádá k tomu, že máme spoléhat na Boží přítomnost a prozřetelnost. Zejména na to, že naše cesta, kterou si naplánujeme my, nemusí být zrealizována přesně podle toho, co jsme si vymysleli. Snad slova shora uvedená nevyzní jako výmluva či omluva pro nedostatek sil k realizaci děl, která jsme chtěli zvládnout v tomto roce. Jsem přesvědčen, že činnost byla vydatná a rozmanitá. Začali jsme zimním vzdělávacím a poznávacím přednáškovým cyklem ve Svornosti, byly poptány návrhy v řešení elektrického zvonění, rozběhly se práce na středním plášti kostela v další etapě, proběhly diskuse o využití farní zahrady atd. Plánovali jsme aktivity v kostele a jedné krásné neděle byl kostel mírně zaspán sutí z fresky Poslední večere. A vše bylo jinak. Z obav pro bezpečí byl kostel uzavřen. A co dál...

Nyní je čas, abych se vrátil k nadpisu. Reditio znamená návrat. Takový pocit jsem měl na svátek sv. Václava, když jsem byl v kostele na slavnostní

bohoslužbě. Dá se namítnout, že uzavření tohoto Božího domu bylo kratičké a v toku věků zcela bezvýznamné. Ano, je to tak, ale my jsme na této pozemské pouti toliko malou chvilíčku a i tento čas má svou velkou hodnotu a je významný.

Aktivity v kostele od tohoto dne byly směřovány jinam, než byl původní plán. Co s tím? Aby se nic nepodcenilo, byli přizváni statici, kteří nezávisle sdělili svá stanoviska k tomu, co se stalo, a řekli svůj pohled k možným příčinám. A taktéž navrhli možná řešení. Aby vůbec bylo možné toto učinit, muselo tomu předcházet mnoho dalších činností, z čehož nejdůležitější bylo se dostat do klenby. Tohoto úkolu se aktivně ujal Ludva Škrob. Zorganizoval stavbu lešení a základního zabezpečení prostoru. Našlo se i několik brigádníků, kteří pomohli profesionálům se stavbou. Poté se zdálo, že vše usnulo. Nebyla to pravda. Slyšel jsem hlasy, že by se v kostele dalo fungovat i s lešením nad hlavou. Ano, je na tom cosi pravdy, ale na druhou stranu je třeba zvážit rizika, která by mohla hrozit. A člověk odpovídající za tento prostor, tj. pan

farář, rozhodl, že pokud nebudou statické posudky, přesune bohoslužby do kostela sv. Maří Magdaleny. Někteří toto nesli z nelibostí. Vžijme se do této zodpovědnosti. Co bychom učinili my, jak bychom jednali? Vzali bychom na sebe riziko možného poškození zdraví někoho jiného, když je jiná alternativa? Uvažujme, kdyby se stalo, že destrukce omítky by pokračovala a k pádu by došlo za provozu, kolik by bylo těch, kteří by řekli: „Však on má zodpovědnost, on za to může...“

Čas šel dál, ale pracovní ruch na kostele neustával. Vydátně se pracovalo na střeše a řekl bych, že paradoxně díky pádu fresky Poslední večeře bylo vykonáno více práce, než bylo plánováno. Zvýšenou aktivitou byl získán ještě nějaký obnos, který pokryl opravu nosných vazných trámů v podstatě až po věž. Taktéž spodní část střechy, ale to je vidět. V tomto okamžiku je čas zmínit mnoho farníků, kteří chodili na vyhlášené brigády, a tím se nám podařilo celkem významnou částku ušetřit a investovat dále. Musím zmínit, že práce brigádně provedená byla vyčíslena na částku přesahující 100 tis. Kč. Jednalo se zejména o přemístění staré střešní krytiny dolů a nanošení nové střešní krytiny nahoru. Vyklizení půdního prostoru od nánosů nepořádku léta nashromážděného. Zde je nutno poděkovat všem, kteří se této činnosti zúčastnili, zejména mladým chlapcům, kteří ten veškerý, až nechutný nepořádek vysbírali a odnesli na kontejner. Díky vám, chlapci, a Bůh odměň vaši práci a ohotu. Můžeme být šťastni, že se títo mladíci mezi námi nacházejí. Lze konstatovat, že práce na střeše jsou již za polovinou. Pro úplnost, bylo proinvestováno 1,9 mil. Kč.

A zpátky dovnitř do kostela. Po několika měsících byly na stole statické posudky bez zvlášť dramatické zápletky. Pravděpodobná příčina – zvýšený pohyb v kombinaci s odlehčením a opětovným zatížením stavby. Omítka pravděpodobně již nebyla rádně přilnuta ke zdivu dlouhá léta, ale vzhledem k tomu, že se vším pohyboval pouze běžný rytmus života, nic se nedělo. Po tomto zjištění byl zvolen systém opravy na doporučení znalců z oboru, a to jak statických, tak praktických. Byl zvolen systém praktikovaný na stavbách v památkové péči. O použité technologii se rozepisovat nebudu, není důležitá. Podstatný je výsledek, že by omítka již neměla mít tendence sestupovat dolů. Freska Poslední večeře však zachována být nemohla. Dá-li Bůh, možná bude někdy obnovena. Stavební firma, která opravu prováděla, opravila zároveň i opadané části omítek interiéru kos-

Kostel sv. Václava v Rousínovci

tela. Ano, lze namítnout, že oprava nebude mít dlouhou životnost. Toho jsme si vědomi, ale po zvážení finanční situace nelze jít do zásadnějšího zákroku. Investice do opravy byla malá, a tak i na těch několik let má význam. Základní myšlenka v rozhodnutí takto učinit byla, že drobný písek z poškozené svrchní omítky padající do prostoru a rozprašující se při topení všude je podstatně škodlivější a potažmo nákladnější než vydaná investice.

Jistě jste si všimli krásného honosného ambonu, který podle architektonicko-uměleckého návrhu řemeslně zpracoval náš farník Jožka Kousal. Myslím, že je řemeslně krásně vytvořen. Tak šikovně lidi máme mezi sebou. Šel čas a nastala doba přípravy na hody. Den svátku sv. Václava, patrona naší farnosti, byl stanoven jako znovuoctvení kostela. Byl jsem až překvapen, jaké množství lidiček v dny úklidu se sešlo. Číselně vyjádřeno více než 20. Byla radost sledovat postup prací – hrubé úklidy, přemístování materiálu a zdánlivě nekonečný jemný úklid. I po důkladném vysátí, umytí, setření se prach stále vracel. Ale samozřejmě i toto mělo svůj konec a kostel zazářil čistotou a byl připraven k slavnostní výzdobě ke dni návratu do těchto prostor. Vše se povedlo a pár drobností, které ještě chybí, se jistě brzy dočkají své realizace. Všem zúčastněným patří velký dík.

Ještě na závěr bych chtěl zmínit několik myšlenek. Zvonení zvonů nebylo stornováno, ale pouze posunuto. Bylo mnoho akcí, které byly během roku realizovány s větším či menším úspěchem, budme šťastni, že vše alespoň takto funguje. Važme si každého okamžiku, který můžeme prožít z radostí v srdci. Který můžeme prožít v přítomnosti přátel a blízkých. Ne každý krok v životě je jednoduchý a načerpáním sil do zásoby z provedených akcí můžeme tyto složitosti lehčeji překonat. A jako již tradičně – necht připomínka slavného narození Spasitele je nám posilou na naší cestě k svatosti, spravedlnosti a pravdě.

Jiří Pleva

Kostel sv. Barbory Velešovice

V kostele sv. Barbory ve Velešovicích prožili farníci pokojný rok plný mší svatých, křtin a modliteb. Mše svaté se konají pravidelně

Kostel sv. Barbory ve Velešovicích

v pátek a v neděli. Obohatily je také mše slavnostní a obnovené chvály a adorace, za což patří díky našim kněžím. Matky se schází k modlitbám matek každý pátek po mši svaté a modlí se za naše děti, vnuky a své blízké. Na toto společenství navázaly střední modlitby za rodiny a modlitby otců.

Co se týká úprav a prací na kostele, byly v letošním roce vyčištěny okapní svody a také septik.

V samotném kostele pokryl presbytář nový krásný koberec a nově byl také potažen sedes pro kněze a lavice pro ministranty. Vše bylo v režii nejmenovaného dáorce, kterému patří upřímně Pán Bůh zaplať.

Stejně díky patří také všem, kteří se celý rok jakkoli podílejí na chodu a provozu našeho kostelíka. Ať jsou to kostelníci, varhaníci, ministranti či ti, co zdobí a uklízejí v kostele nebo kolem něj. Je to služba, byť se může někomu zdát neviditelná nebo samozřejmá, v každém případě je to služba Bohu Otcí a také nám, kteří tento chrám navštěvujeme. Všem patří srdečné Pán Bůh zaplať a Boží požehnání do této služby.

Antonín Mazel

Farnost Královopolské Vážany v roce 2012

Nedávno jsem si po příchodu do našeho kostela uvědomila, jak moc krásné je společenství, do kterého mohu každou neděli přijít. Člověk přichází do kostela setkat se s Ježíšem, kromě toho ale potkává také jiné lidi, kteří stejně jako on nechávají na chvíli stranou své všední starosti a věnují den Bohu. Nezdívka se však setkávám i s lidmi, pro něž je kostel poměrně nadbytečná věc, neboť oni se přece s Ježíšem mohou potkat všude ve svém životě. V tom, že Boha můžeme vidět na různých nečekaných místech, mají pravdu, spoléhají se ale až příliš na to, že člověk dokáže být Bohu otevřený bez podpory a pomoci ostatních. Abychom se nenechali pohltit svými denními starostmi, potřebujeme pomoc a podporu společenství, které vytváří farnost, či shromáždění lidí v kostele. Každému z nás ale náleží nejen radost z tohoto společenství, ale i zodpovědnost za jeho vývoj směrem ke Kristu.

Jako příklady znamená takového vývoje v Kr.

Vážanech mohu jmenovat to, jakým způsobem někteří rodiče zareagovali na skutečnost, že jsme v loňském roce ztratili „stálou“ varhanici, snahu aktivně se zapojit do organizace dalších služeb potřebných při mši anebo pomoc s úklidem kostela. Písničky zpívané dětmi jsou krásným doplněním duchovního zážitku a za tento dar, který nám dávají jak děti, tak jejich obětaví rodiče, jim patří veliký dík od všech farníků. Kromě díky bychom jim také mohli vyjádřit podporu tím, že se nové písně naučíme a budeme chválit Boha společně s dětmi. Stejně tak bychom neměli zapomínat ani na podporu těch, jejichž služba je sice na první pohled méně viditelná, ale pro fungování farního společenství naprosto nezbytná.

Při nedělní mši svaté se ve vážanském kostele setkávají všechny generace věřících – od nejmladších až po nejstarší. Takové společenství s sebou nese spoustu zajímavých a přínosných věcí, ale také řadu problémů. Děti sice krásně zpí-

vají, ale někdy také zlobí a povykují. Ostatní तो ruší, starší lidé hůře slyší, někteří kritizují rodiče, že neumí své děti uklidnit, jiní jsou zase neochotní vystoupit ze zažitého stereotypu a bojí se opustit to, co tzv. bylo zvykem. Najít cestu z těchto vzájemných neshod nám může pomoci právě Ježíš, který svým příchodem na Zem změnil starý pořádek a přinesl nám spásu. Abychom tuto pravdu byli schopni předat našim dětem i ostatním lidem, je nejlepší vzít si příklad právě z Krista. Není správnou cestou kritizovat ostatní za jejich nedostatky, je lépe dát jim najevo svoji ochotu pomoci. Starší a zkušenější lidé jsou pro farnost důležitým zdrojem informací, a pokud chtějí, mohou své cenné vědomosti a životní moudrost předávat mladším a fungovat jako jejich učitelé. Takové jednání však ze strany těchto lidí vyžaduje velkou dávku odvahy a tolerance a ze strany těch mladších zase ochotu naslouchat a přehodnotit své postoje. Je dobré si uvědomit, že nové věci vždycky nemusí znamenat změnu k horšímu a že momentální nepohodlí může napomoci dobré věci. Ve společenství s Kristem mají své místo všichni a všichni mají svou roli. A je jen na nás, zda ji chceme hrát po vzoru Krista, nebo chceme zůstat uvězněni v sebestředných iluzích, které nám brání přiblížit se ostatním lidem.

Kostel sv. Filipa a Jakuba v Královopolských Vázanech

Ať nám tedy symbol světla rozšiřujícího se od Krista po celé Zemi pomáhá překonat naše obavy a posiluje naše odhodlání neustále hledat cestu k němu. Klidné a požehnané Vánoce všem.

Helena Bartáková

Habrovany – oprava části věže kostela

V letošním roce se podařilo získat finanční prostředky na opravu věže kostela Nejsvětější Trojice v Habrovanech. Projekt opravy připravila brněnská firma OK Pyrus, se kterou naše farnost dlouhodobě spolupracuje. Ve výběrovém řízení, které bylo vypsáno na opravu celé věže, firma OK Pyrus také nabídla nejlepší cenu a zakázku v hodnotě 1 121 000 Kč získala s tím, že zatím bude provedena pouze část prací, která je pokryta finančními prostředky.

Financování opravy v celkové hodnotě 765 tis. Kč bylo financováno z několika zdrojů. V době zahájení opravy jsme měli k dispozici pouze 600 tis. Kč, zbytek se podařilo zajistit veřejnou sbírkou.

Obec Habrovany (vlastní rozpočet)	250 tis. Kč
MěÚ Vyškov (státní dotace na kulturu)	150 tis. Kč
Zůstatek původní veřejné sbírky z r. 2008	122 tis. Kč
prostředky farnosti	78 tis. Kč
nová veřejná sbírka pořádaná od r. 2012	165 tis. Kč

Oprava začala 10. 7. 2012 a skončila 6. 9. 2012. Během této doby proběhla kompletní rekonstruk-

ce stříšky – oplechování měděným plechem, výroba nové pozlacené makovice společně s opravou vrcholového kříže. Hnilobou napadené dřevěné prvky byly vyměněny. Práce pokračovaly opravou omítek včetně všech ozdobných prvků, štuk, říms a jejich oplechování opět měděným plechem. Finální úprava barevným nátěrem, jehož odstín vybrali zástupci odboru kultury Městského úřadu ve Vyškově společně s památkáři, zakončila práce zhruba v třetině věže.

Podařilo se opravit nejnákladnější část. Zbývající část je jednak mnohem nižší

(náklady na lešení) a hlavně obsahuje jen malý zbytek oplechování mědi – jen za měděné prvky a výrobu pozlacené makovice jsme zaplatili cca 360 tis. Kč v materiálu!

Původní makovice

Věříme, že se podaří získat v dalších letech i tuto částku, a oprava věže tak bude dokončena.

Původní makovice pod křížem byla úplně zničená. Díky tomu také nebyly nalezeny žádné dokumenty nebo jiné předměty, které se běžně do těchto prostor umísťují. V nové makovici je umístěn v ochranném válcovém pouzdře zápis o opravě věže, financování, přiloženy jsou noviny a mince, které vypovídají o dnešní době.

Během opravy věže bylo pořízeno hodně fotografií se zajímavým pohledem na Habrovany, všechny najdete ve fotogalerii – na webu Obce Habrovany (www.habrovany.cz) v kategorii

Nová makovice

Kostel Nejsvětější Trojice / Rekonstrukce kostela / Oprava věže 2012. Přiložené fotky dokumentují právě rozdíl mezi původní a novou makovicí. Stejně je však nejlepší se přijet podívat osobně.

Vzhledem ke změnám metodiky v povolování veřejných sbírek je současná sbírka povolena na dobu neurčitou – po celém území ČR. Finanční prostředky byly sbírány do přenosné pokladničky, někteří využili možnosti odeslat finance převodem na samostatný účet – pokud byste i Vy chtěli přispět, číslo účtu je 253274261/0300.

Závěrem Vám přeji klidné a požehnané Vánoce.

Jan Krček

Kostel sv. Barbory a farníci v Komořanech

V sobotu 7. 1. 2012 proběhla v naší obci Tříkrálová sbírka. Tři skupinky koledníků prošly vesnicí a lidmi byly vlídně přijaty. Občané se ukázali jako velmi štědrí, darovali 15 956 Kč. Všichni koledníci byli rádi, že se mohli podobné akce zúčastnit a přispět tak k celkové sbírce, která je největší dobrovolnickou akcí v České republice, kdy se koledování účastní něco kolem 50 tisíc dobrovolníků. Skupinka koledníků většinou obsahuje tři koledníky v dětském věku, kteří symbolizují Tři krále, a jednoho nebo dva dospělé jako doprovod. Akce je organizovaná Českou katolickou charitou.

V naší obci se nachází kostel sv. Barbory.

Nyní, v předvánočním čase, si připomínáme datum 4. prosince. Tento den patří v liturgickém kalendáři svatě Barboře, světici, jejíž legenda je krásná, ale jen málo pravděpodobná.

Svatá Barbora je dcerou bohatého pohanského kupce v hlavním městě maloasijské Bithýnie, Nikomédii. Jelikož pochází z bohaté rodiny, obklopuje ji každý den sloužebnictvo, které je zčásti křesťanské. Netrvá to dlouho a Barbora sama se stává křesťankou. Když to zjistí její otec, rozzuří se a zavře ji do

věžičky přistavené k jeho domu. Barbora ale uteče k blízké skále, která se rozevře a poskytne jí ochranu (z tohoto důvodu je sv. Barbora patronkou horníků a ochránkyní věží). Ale skála ji neochrání nadlouho, zradou se Barbora dostane do rukou soudu. Jako křesťanka je pak Barbora mučena a nakonec popravena, sám její otec Dioskuros jí prý stíná hlavu. Tento drastický akt se stal snad v roce 240 či v roce 306 našeho letopočtu.

Ve středověku je svatá Barbora uctívána jako jedna ze Čtrnácti svatých pomocníků společně s Blažejem, Jiřím, Erazimem, Vítem, Markétou, Kříštofem, Achácem, Panteleonem, Cyriakem, Jiljím, Eustachem, Divišem a Kateřinou. Je přitom zvláště oblíbená v hornických krajích (proto např. nalezneme chrám sv. Barbory také v Kutné Hoře).

Širokého rozšíření pak též doznává zvyk řezání tzv. barborek, tj. třeshňových větviček, uříznutých 4. prosince, které dány do vázy rozkvétají o Vánocích.

Svatá Barbora je rovněž uctívána jako nebeská zprostředkovatelka šťastné hodinky smrti.

Za farnost Komořany přeje všem krásné prožití vánočních svátků.

Josef Baldík

Skupina koledníků

Filiální farnost Podbřežice

Blíží se konec roku, proto je důvod ohlédnout se za tím, co vše se u nás událo.

V jarních měsících se opravily dvě vitráže, kde hrozilo vypadání skelní výplně. Po 105 letech bylo potřeba nově zhotovit olověné příčky. Na tuto činnost se přihlásila soukromá firma z Vysočiny. Obecní úřad sepsal smlouvu, hned se okna demontovala a odvezla do dílny. Za necelé dva měsíce byla opět v celé své kráse usazena zpět. Celou opravu hradil v plné výši obecní úřad.

Před měsícem jsme demontovali zbývajících pět vitráží, jejichž renovace je náročnější. V tuto dobu se stále opravují u stejné firmy, a my věříme, že do Vánoc bude vše hotovo. I toto zajišťuje a v plné výši hradí obecní úřad, který je majitelem budovy kostela, za což si zaslouží velké poděkování.

K úplné spokojenosti nám chybí jen elektrický číselník písní a větší návštěvnost při bohoslužbách.

Petr Chládek

Skákací hrad pro děti

Rok 2011 ve Svornosti

Milí přátelé, příznivci Svornosti!

Rád bych vám na stránkách tohoto zpravodaje, podobně jako již několik posledních let, připomněl více či méně důležité události ve Svornosti během roku 2012.

Skutečnou a letitou tradicí je naše spoluúčast na organizaci hojně navštěvovaného plesu KDU. Zaplněný sál byl důkazem oblíbenosti, k níž nepochybně napomohla i velmi bohatá tombola. Rád bych zde poděkoval moderátorům – panu starostovi a Terezce Zatloukalové, která mu výborně sekundovala.

V pořadí druhou akcí, a dalo by se říct rovněž již tradiční, je vyhlásování výsledků Tříkrálové sbírky, následované farním dětským maškarním plesem. Družina pohádkových bytostí v čele s paní katechetkou se bezvadně postarala o nejen dětský úsměv, za což jim patří veliký dík.

O pár týdnů později proběhl druhý dětský maškarní bál, tentokrát pod taktovkou několika maminek z mateřského centra Pohádka. Také

jim patří poděkování za rozzářené dětské oči a také za výborné buchty, které jsem tam jako dýdžek dostal za odměnu.

No a pak následovala celá řada větších či menších akcí: už po několikáté zahrála a zazpívala maminkám k svátku cimbálová muzika Kalečník, na zahradě proběhl Farní den, koncem prázdnin jsme dali Ahoj prázdninám, jedno odpoledne se na zahradě Svornosti objevil k veliké radosti menších i větších dětí skákací hrad s logem KDU-ČSL a nabádajícím heslem „Roithová na hrad!“. Samozřejmě nemohu opomenout Svatováclavské hody. Letos bylo 16 párů stárek a stárků a úlohu hlavních stárků na sebe vzala Liduška Škrobová z Rósínovca a Fanda Janoušek ze Slavkova. Tradiční Besedu nahradila Skočná a holčičí Karičky sklidily opět obrovský aplaus. A kdo na zahradě Svornosti byl a Karičky viděl, musí mi dát za pravdu, že na ty naše stárky je moc pěkný pokoukání. Na večerní hodové zábavě byl sál nabitý až k prasknutí, tak- ▶

že se v některých očích skoro dala číst otázka: Nebylo by lepší něco většího...? Jenomže: Čí só hode? Naše!!!

V polovině září se nám podařilo uskutečnit první pokus s letním kinem (plánovali jsme ho už dlouho) a byli jsme docela zaskočení zájmem. Díky dobrému výběru skvělého filmu Nedotknutelní a v neposlední řadě díky krásnému počasí se tato akce více než vydařila a rádi bychom si ji v létě příštího roku několikrát zopakovali.

Ve výčtu pravidelných akcí nemůže chybět Vánoční turnaj ve stolním tenise, který již po několikáté organizuje Vašek Slovák, za což mu patří velké poděkování.

A ještě chci připomenout Vánoční dílničku – zvány jsou všechny děti na Štědrý den po obědě!

No a pokud se mám zmínit i o investičních akcích, tak jak jsem avizoval v minulém Farním zpravodaji, opravdu se podařilo provést výměnu hlavního kotle ústředního topení. S žádostí o dotaci na opravu WC na tzv. MASce jsme, bohužel, neuspěli ani napodruhé, takže na tuto opravu budeme muset našetřit sami. Na letošní rok jsme naplánovali výměnu hlavních vstupních dveří (to je další věc, která nám vůbec nedělá radost). Přes veškeré úsilí se nám výměna

nepodařilo stihnout do hodů, ale do Vánoc se to snad podaří. K tomuto kroku nám velikou měrou pomohla finanční injekce od našeho věrného člena Vladimíra Leznara. Moc díky, Vladimíre!

Velký dík také patří Jirkovi Plevovi za nově kompletní osvětlení zahrady novou LED technologií, večerní nasvícená zahrada teď vypadá opravdu impozantně. A nová svítidla jsou i robustnější, takže věříme, že nám je vandalové už nezničí. Díky Jirko!

Sál je opět kromě tréninků a soutěžních utkání oddílu stolního tenisu Sokola Rousínovec využíván pro nejrůznější rodinné oslavy a další kulturní akce. Opět bych rád připomněl, že pronájem sálu je potřeba domlouvat s panem hospodským nejméně měsíc dopředu. A stále trvá nabídka pronájmu sálu pro členy Svornosti zdarma a rovněž zdarma je pro členy využití sálu každou středu večer pro sportovní aktivity – stolní tenis, badminton apod.

Jsem pevně přesvědčen, že i v následujících letech bude spolkový dům sloužit všem ke spokojenosti a budeme se tam rádi s vámi setkávat.

Děkuji příznivcům za jejich podporu a za Svornost vám přeji radostné Vánoce.

Vladimír Coufal

Tradiční zimní pout'

Poslední lednová sobota je již tradičně v naší farnosti vyhrazena zimním poutím. V sobotu 28. ledna 2012 jsme se v 8 hod. v počtu 17 poutníků autobusem přepravili do Olšan, kde se k nám připojili další 4 poutníci, a společně vyrazili směrem na Křtiny, cíli naší pouti.

Počasí bylo pěkné, po blátivém období přimrzlo a napadlo i trochu sněhu, takže zasněžený les byl pěknou kulisou naší cesty. Zhruba po hodinové chůzi jsme dorazili na místo první zastávky – rozcestí na Říčkách, kde proběhlo občerstvení poutníků z vlastních zásob a pleskaček. Krátce před dvanáctou hodinou se před námi z lesa vynořila krásná bazilika ve Křtinách. Po krátkém odpočinku jsme se zúčastnili mše svaté. Po mši svaté, které se mimo nás pěších poutníků zúčastnilo několik Rousínováků, kteří dorazili do Křtin auty, jsme rádi přijali pozvání otce Jana Peňáze na faru na malé občerstvení. Po krátkém povídání u čaje a buchet jsme se museli vydat na zpáteční cestu k Rousínovu. Domů jsme dorazili sice unaveni, ale posílnění na těle i duši.

Pojďme se nyní alespoň krátce seznámit s tímto mariánským poutním místem, jež bývá také označováno jako Perla Moravy.

Podle legend byli v blízkém Údolí křtu (Vallis baptismi, Křtinské údolí) křtěni pohané po příchodu křesťanství na Moravu. Podle starého vyprávění ve zdejším údolí křtili přímo svatí Cyril a Metoděj a jejich žáci.

Půvabné Křtinské údolí bylo již na samém počátku 13. století vyhledáno premonstráty

z opatství v Zábrdovicích u Brna, kteří zde později vybudovali kostel, ve kterém byla po staletí uctívána zázračná socha Panny Marie. Podle pověsti byla socha nalezena za silné bouře v nedalekém lesíku v Bukovince. Poté byla přenesena do tehdejšího kostela a umístěna na bočním oltáři. V 15. století zde byl k původnímu malému českému vystavěn také kostel německý (zasvěcený též Panně Marii) pro německé poutníky. Pro stále vzrůstající počet poutníků byly oba kostely přestavěny a zvětšeny. Ze Křtin se stalo věhlasné poutní místo. Premonstráti byli nuceni zabývat se otázkou dalšího stavebního rozvoje svého poutního místa a později přistoupili ke stavbě nového chrámu. Tento úkol byl svěřen vynikajícímu českému architektu italského původu Janu Blažejí Santinimu Aichlovi. Rozsáhlý Santiniho plán, který počítal s celkovým zrušením původní rezidence, byl nakonec z finančních důvodů pozmeněn. Stávající chrám s kaplí sv. Anny je tedy pouze jeho skromnější

verzí, přesto je křtinský chrám s rozměry 55 m délky a 37 m šířky největší Santiniho stavbou. Celá stavba však byla dokončena až dlouho po jeho smrti v roce 1750. Sám kostel je zasvěcen Panně Marii, jejíž socha je umístěna na hlavním chrámovém oltáři. Podle současného názoru je tato gotická socha dílem neznámého umělce z Francie a kámen, ze kterého je zhotovena, se v našich zemích nevyskytuje. Socha křtinské Panny Marie je považována za jednu z nejkrásnějších Madon u nás. Od 1. července 2008 je křtinský poutní chrám prohlášen Národní kulturní památkou.

Výstavbou křtinského chrámu premonstráti beze zbytku naplnili biblická slova Šalamounova, na něž upozorňují na mramorové pamětní desce věnované vysvěcení chrámu a umístění na jeho zdi za hlavním oltářem: „...nebo dům, který já stavěti chci, veliký býti má a slavný...“ (II. Par. 2,9).

Helena Hůlková

Pěší pouť do Tuřan

Kostel v Brně-Tuřanech byl cílem naší letošní pěší poutě, která se konala 1. května 2012.

Po zahajovací ranní modlitbě jsme v počtu asi 25 poutníků vyrazili od rousínovského kostela sv. Maří Magdalény. Čekala nás trasa slavkovským bojištěm v délce asi 20 km, a to většinou v polích bezestinnou krajinou. Zmiňuji se o tom proto, že v tomto jarním období zavládly letní teploty, a tak i když terén ani délka poutě nebyly náročné, horko náročnost pochodu poměrně zvýšilo, obzvláště v posledním úseku.

Putovali jsme přes Velešovice, Holubice,

Kostel Zvěstování Panny Marie v Tuřanech

Blažovice, Ponětovice, Dvorská do Tuřan s poutním kostelem Zvěstování Panny Marie. Z důvodu časové tísně jsme šli celou trasu téměř bez zastávky. Chrám Matky Boží nás nakonec přivítal s půlhodinovým předstihem, což byla právě vhodná doba k odpočinku a přípravě na mši sv. Velký kostel byl téměř

zaplněn díky většímu počtu našich farníků, kteří přijeli auty nebo na kolech. Zpáteční cestu „po svých“ absolvoval jen otec Stanislav. Ostatní poutníci se navrátili vozidly našich spolufarníků.

Tuřanský kostel Zvěstování Panny Marie je starobylé mariánské poutní místo, známé dřevěnou soškou Madony na hlavním oltáři. Je to dřevěná soška, která dle legendy pochází z dob sv. Cyrila a Metoděje. Traduje se, že po zániku Velkomoravské říše lidé sošku ukryli v lese a někdy kolem roku 1300 ji našel místní sedlák ve křoví. Díky této legendě se také používá název Matka Boží v trní.

Jenka Tomanová

Pout' do Tasovic a Znojma

Na letošní farní autobusovou pout' jsme vyrazili v sobotu 20. června v 7 hod. Naším cílem byly Tasovice a Znojmo.

V Tasovicích se narodil a vyrůstal patron Vítěz sv. Klement Maria Hofbauer. V kostele, který je mu zasvěcen a stojí na místě světceva rodného domu, jsme měli mši svatou, po které nás otec redemptorista seznámil se světčovým životem. V mládí se nejdříve vyučil pekařem a dlouhou dobu se také pekařským řemeslem živil. Při zaměstnání studoval na klášterním premonstrátském gymnáziu v Louce u Znojma. Teprve ve 33 letech vstoupil do řádu redemptoristů a o půl roku později byl vysvěcen na kněze. Dlouhou dobu působil ve Varšavě, později ve Vídni, kde také umírá a je pohřben. Kostel je jednoduchou moderní stavbou a je památkově chráněn. Realizován byl ve spolupráci českých a rakouských výtvarníků. Vitráž oken tvoří výjevy ze života světceva, hlavní oltář je z kararského mramoru.

Za deště ujíždíme ke královskému městu Znojmu. Ve Znojmě, historicky třetím nejdůležitějším městě Moravy, nás na Horním náměstí očekává netrpělivě průvodce. Vydáváme se na prohlídku města. Máme štěstí, počasí se umoudřilo a přestalo pršet. Během dvou hodin budeme seznámeni s nejdůležitějšími památkami tohoto krásného města.

Z Horního náměstí míříme nejprve přes dříve židovskou část města ke chrámu sv. Michala, odtud kolem zbytku původních městských hradeb pokračujeme k dominikánskému klášteru s kostelem Nalezení sv. Kříže, ve kterém je umístěn milostný obraz Panny Marie Znojmské.

Potom procházíme uličkou přímo k Radniční

Boční kaple znojmského kostela sv. Mikuláše

věži – dominantě města. Od radnice pokračujeme přes Masarykovo náměstí (Dolní náměstí) k druhé výrazné dominantě města – děkanskému chrámu sv. Mikuláše. Na místě původního románského kostela, který vzal za své při velkých požárech města, byl postaven nový gotický kostel, jehož vývoj byl nesmírně složitý a který se nyní jako bílý patron tyčí nad městem. Po prohlídce tohoto chrámu shlédneme v těsném sousedství Svatováclavskou dvojkapli. Z ochozu kaple se před námi otvírá krásný výhled na město a do údolí Dyje.

Po obědě jsme navštívili znojmské podzemí. Většina poutníků se pak vydala do údolí Gránického potoka, odkud vede křížová cesta na Hradiště, kde na nás čekal autobus. Sotva se za námi zavřely dveře autobusu, spustil se opět dešť. Naše poslední místo, kde jsme se ve Znojmě zastavili, byly chráněné dílny, které jsme podpořili nákupem jejich výrobků.

Na zpáteční cestě nás čekala ještě jedna zastávka, a to na poutním místě v Lechovicích. Průchodem přes bývalý zámecký park jsme se dostali ke kostelu Navštívení Panny Marie – Dobré pastýřky. Chrám má půdorys kříže, dvě věže a tři kopule s bohatou freskovou výzdobou. Hlavní oltář je bohatě architektonicky členěn, nad svatostánkem je umístěna uctívaná socha Bohorodičky s Ježíškem. Nad kazatelnou je socha Panny Marie se zvláštním námětem (je znázorněna jako Dobrá pastýřka), který je neobvyklý a ojedinělý v církevním umění. Titul kostela se tedy nevztahuje k soše na hlavním oltáři.

Mariánské poutní místo je barokním skvostem s výraznou dominantou širokého kraje. Je to oáza klidu pro unavené poutníky.

Křížová cesta na Hradiště

Václav Hůlka

Vícedenní pěší pouť do Vítochova

Zcela novou tradicí je v Rousínově vícedenní putování. Vloni se všichni účastníci pěší poutě na Hostýn přes Velehrad vrátili, mnozí ve zdraví, a někteří dosáhli i plánovaného cíle. Snad proto se sešel v poslední červencový den v Olšanech u kapličky nebývale velký počet poutníků dychtících strávit zbytek týdne modlitbou nohama. O málo delší trať než ta loňská byla letos rozložena do více dnů, a tak po cestě zbývalo více času na občerstvení těla. Ani duše ale nepřišla letos zkrátka. Vedení duchovního i praktického se ujal P. Michael, jehož zdraví letos nezdálo. Stejně jako minulý rok k potěše ducha přispěla i krásná místa, kterými jsme procházeli. Nádherná příroda Moravského krasu a Vysočiny vybízela k chvále Stvořitele na každém kroku a genius loci mnoha míst nás přímo pohltil. S přibývajícimi kilometry jako bychom se nořili do hlubin času. První den nás čekala návštěva stavby, která se stala symbolem nedávné historie naší církve, senetářovského kostela. V prostorách navržených Ludvíkem Kolkem jsme slavili mši svatou a po ní jsme se mohli bez chvatu ponořit do symboliky abstrakt-

ní výzdoby a zblízka prohlédnout zdejší unikát, křížovou cestu Mikuláše Medka. Druhý den nás již pohltila doba barokní při jitřní mši v monumentálním poutním chrámu ve Sloupu. Večer na nás dýchla historie židovská ze zákoutí boskovického ghetta. Den třetí jsme zahájili v gotickém kostele v Boskovicích a na konci putování nás čekalo vlídné přijetí v rodinách letovických farníků. Předposlední večer jsme mohli naslouchat zkušenostem menšinové katolické farnosti s praktickou ekumenou v převážně evangelickém Rovečném. Poslední den jsme měli příležitost ponořit se nejvíce do hlubin času i našich duší. Ve vítochovském kostelíku zasvěceném sv. Michaelu Archandělovi, daleko od civilizace, má poutník pocit, že se zde od středověku nic nezměnilo. Románský kostelík pochází z počátku 13. století. Pohledy světců z místy už sotva zřetelných fresek, kamenný blok původní oltářní menty, prastaré krovy i křtitelnice, ale hlavně síla modliteb sálající ze všech stěn. To vše vede poutníka, aby na chvíli zapomněl na marnosti dnešního světa a pohlédl na svůj život z perspektivy věčnosti.

Lukáš Židek

Akce roku 2013

LEDEN

15. 1. dětský karneval ve Svornosti; 19. 1. ples KDU; 26. 1. zimní pěší pouť Křtiny

ÚNOR

9. 2. děkanský ples Drnovice; 10. 2. masopust ve farním sklepe

BŘEZEN, DUBEN

besedy a přednášky ve Svornosti

KVĚTEN

1. 5. pouť Mikulčice; 5. 5. hody

Kr. Vážany; 8. 5. pěší pouť Senetářov; 12. 5. svátek matek; 26. 5. hody Habrovany; 31. 5. Noc kostelů

ČERVEN

2. 6. první svaté přijímání; 8. 6. autobusová pouť; 21. 6. farní táborák; 23. 6. mše v 9 h. v kostele sv. Maří Magdalény s P. Somrem (50 let kněžství) a odpolodne farní den ve Svornosti

ČERVENEC

21. 7. hody u sv. Máří Magdalény

SRPEN

v 1. týdnu vícedenní pěší pouť

ZÁŘÍ

28. 9. hody Slavíkovice; 29. 9. hody Rousínovce

LISTOPAD

30. 11. farní silvestr

Pout' mužů 27. října 2012

V sobotu 27. října 2012 ráno, v atmosféře dušičkového počasí s ustavičným mrholením, nastoupila na palubu autobusu v Rousínově skupina velešovických a rousínovských poutníků s P. Michaellem a P. Stanislavem a doplnila tak skupinu slavkovských poutníků s děkanem Milanem Vavrem, takže se zaplnila i zbývající volná místa. Autobus zamířil nejkratší cestou k prvnímu cíli pouti – Porta coeli – do Předklášteří u Tišnova, které leží asi 25 kilometrů severozápadně od Brna.

Porta coeli (v překladu Brána nebes) je ženský cisterciácký klášter, který byl založen v roce 1233 královnou Konstancí Uherskou, druhou manželkou Přemysla Otakara I. Během prohlídky se poutníci seznámili nejen s historií a současností života v tomto klášteře díky výkladu a odpovědi znalé průvodkyně, ale mohli obdivovat i výjimečné architektonické skvosty románsko-gotické baziliky Nanebevzetí Panny Marie, jakým je nepochybně bohatě zdobený gotický portál v západním průčelí baziliky, kapitulní síň nebo křížová chodba s rajskou zahradou. Vlivem monumentálnosti této stavby a prostoru mohli poutníci hlouběji prožít mši, kterou po prohlídce zde v bazilice sloužil P. Stanislav spolu s P. Michaellem, děkanem Milanem Vavrem a místním knězem, a hlouběji se zamyslet nad třemi nosnými, Stanislavem zdůrazněnými, myšlenkami této liturgie slova.

Dalším cílem pouti se stala exkurze v pivovaru Černá Hora, jehož historie vaření piva sahá do roku 1298. Již na vstupním objektu pivovaru mnohé nečekaně zaujala pamětní deska Petra Bezruče s verši, které napsal na pivní táce ve zdejších hostinci, když se zde občerstvil na jedné ze svých vycházek po okolí Brna. Poutníci se seznámili nejen s historií a současným sortimentem pivovaru, ale i se surovinami pro výrobu a jednotlivými procesy při výrobě piva. Prošli varnu piva, kde průvodce vysvětlil proces šrotování, vystírání, rmutování, scezování, vaření s chmelem a zchlazování. Na spilce mohli získat představu o kvašení piva ve velkých nádržích, v ležáckém sklepe o dozrávání piva a následně na filtraci o filtrování na svíčkovém křemíkovém filtru. Na jedné ze stěn zde dominoval pivovarský znak s dávnými nástroji pro výrobu piva (límpou, prkénkem, vidrovací lopatou a šoufkem) a tradičním pivovarským pozdravem „Dej Bůh štěstí!“, který jen utvrzuje v tom, že vyrobit vždy dobré pivo v dobách našich předků nebylo samozřejmostí a vyžadovalo to i trochu štěstí. Odborná část exkurze byla zakončena ve stáčírně. Následující praktická část pokračovala v Šenku u Prokuristy, v bývalém objektu pivovaru, který byl přestavěn na stylový hotel a restauraci, kde žízňiví poutníci ochutnávali vzorky lahodného piva. V pozdních odpoledních hodinách následoval

přesun do jedné z tišnovských restaurací. Po dobrém pozdním obědě, zatímco venku poletoval sníh s deštěm, zbylo dostatek času na to, abychom si spolu popovídali.

Pod vlivem nezapomenutelných zážitků a zajímavých poznatků výprava poutníků zamířila k domovu. Každý si mohl navzdory nepřízně vrtkavého počasí přinejmenším říci, že to byl výjimečný a požehnaný den.

Miroslav Havlíček

Porta coeli v Předklášteří u Tišnova

Stárci z Rousínovce

Hody 2012 u sv. Václava

Kostel sv. Václava byl v letošním roce od jara uzavřený. Na půdě kostela probíhaly opravy trámů a uvnitř kostela odpadla z klenby omítka. Celý kostel byl velice zaprášený.

Rozhodnutí, že hody se v kostele konat budou, padlo tři týdny před svátkem sv. Václava.

Nejprve firma Františka Skřivánka z lešení, které stálo v kostele, omítla klenbu a zajistila okolní omítky. Z vysokozdvížné plošiny pak opravili opadlou omítku nad oltářem a ještě stihli opravit omítku na soklu uvnitř kostela. Za okamžitý nástup na tyto práce jim patří veliký dík.

V sobotu 22. září jsme v kostele rozebrali lešení, které se odvezlo do Kr. Vážan. Na pondělí 24. září byl vyhlášen generální úklid. Z přítomné plošiny se vyměnily všechny zářivky na římsy v kostele a římsa se vysála od prachu, ometly se stěny a vysál prach na všech oltářích. Rozebrané lavice byly umístěny na své místo, řádně umyty, naleštěny a několikrát byla umyta i zem. Na úklid přišlo tolik ochotných farníků, že některé práce byly provedeny dvakrát i třikrát. V úterý 25. září se doladily poslední maličkosti a kostel byl připraven na slavnostní mši svatou na pátek 28. září, svátek sv. Václava. Z přístupu všech, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na tomto úklidu, bylo vidět, jak jim záleží na otevření tohoto kostela. Všem moc a moc děkuji a upřímně PÁN BŮH ZAPLATĚ.

A teď už k hodům.

Ve čtvrtek přivezli stárci máju tentokrát až z Pavlovic. V pátek ji oškrabali, stárky nastrojily. V sobotu postavili a do nedělního rána hlídali.

V pátek 28. září byla v čistě uklizeném a krásně vyzdobeném kostele sloužena P. Michaelem slavnostní mše sv. k uctění sv. Václava. V neděli 30. září v 9 hod. za doprovodu otce Stanislava, Sivické kapely a zvonu sv. Václava přišlo v průvodu od fary do zaplněného kostela všech 16 krojovaných párů a mnoho malých stárků a stárek. U oltáře se rozestoupili na obě strany a všem přítomným se po roce opět naskytl nádherný pohled na kyjovské kroje a ty parádnice a šohaje v nich. Mši sv. sloužil P. Stanislav. Po mši předal starosta stárkům před kostelem *hanáckó řečó* pěkně napsané Hodové právo. Stárci dali připít hodovým vínem, nechyběly ani hodové koláčky. V parku u sv. Jana Nepomuckého proběhlo nezbytné focení pro nás i generace příští.

Hodový průvod vyšel z hospody za krásného počasí ve 14 hod. Stárci a velký počet hodových hostů obešli dědinu, zatančili u domů stárek a s veselou náladou se vrátili za hospodu, kde zatančili skočnou.

Večer ve 20 hod. začala hodová zábava slavnostním nástupem. Během večera si ještě jednou zopakovali skočnou a veselo bylo až do rána.

Josef Kousal

Slavíkovičtí stárci

Slavíkovické hodování

Kolem svátku svatého Václava se Rousínovskem prohnala vlna hodů, která zaplavila tři místní části Rousínova a s sebou strhla nejednoho přespolního. Poslední sobotu v měsíci září se i Slavíkovice oděly do svátečního a kromě slunečních paprsků tento den zalila

místní ulice i vůně vína, rozmarýnů a koláčků. Náplň celého dne byla již předem určena podstatou hodů: hodování, zábava, zpěv, tanec, hudba, radost a krása. Za těchto pár slov patří Bohu velké DÍKY.

Oldřich Trněný

Komorní pěvecký sbor Danielis v roce 2012

V kostelích našich farností účinkuje Komorní pěvecký sbor Danielis při různých příležitostech několikrát ročně. Letos sbor nastudoval přes tucet nových skladeb, mj. několik písní z dílny Jiřího Pavlici, s nímž měl sbor tu čest vystupovat na společném koncertě v Zálužné v březnu tohoto roku. Některé novinky v repertoáru zazněly při vystoupení v kostele sv. Filipa a Jakuba v Královopolských Vážanech v rámci Noci kostelů, jež proběhla na počátku června. Před necelými dvěma

lety sbor navázal spolupráci s uznávaným hercem a režisérem Janem Kačerem. Ten společně se sbormistrem Martinem Doleželem a klavíristkou Jarmilou Babáčkovou vystoupil v červnu v kostele sv. Maří Magdalény v pořadu *Pozdvihují oči k horám*, složeném převážně z Dvořákových *Biblických písní* a žalmů. Svým zpěvem doprovázel sbor Danielis bohoslužbu při slavnostním znovuotevření kostela sv. Václava. V říjnu pak soubor uspořádal společně s cimbálovou muzikou

Komorní pěvecký sbor Danielis

Kalečník benefiční koncert, jehož výtěžek byl věnován na opravu kostela sv. Václava. I na tomto koncertě zaznělo několik nově nastudovaných skladeb. V kostele sv. Václava doprovázel sbor Danielis rovněž mši sv. s udělováním svátosti biřmování, kterou sloužil brněnský biskup Vojtěch Cikrle. A v kostele sv. Václava se Komorní pěvecký sbor Danielis objeví letos ještě jednou: na tradičním vánočním koncertě.

Martin Doležel

Noc kostelů v Královopolských Vážanech

V letošním roce jsme se zapojili do akce Noc kostelů s naším farním kostelem sv. Filipa a Jakuba ve Vážanech.

V pátek 1. června 2012 v 19 hod. se rozzvonil zvon na vážanské zvonici, aby slavnostně zahájil Noc kostelů. V tento den jsou každoročně otevřeny dveře chrámů těm, kteří do kostela často nechodí, nebo i těm, kteří ještě možná váhají, zda mají otevřít své srdce Pánu a poznat tak nádhernou Boží lásku.

V úvodu nás všechny přítomné přivítal pan farář P. Michael Macek a starosta města Rousínova pan Ing. František Havíř. Po společné modlitbě za město a farnost patřilo další pásmo dětem. Není divu, vždyt Noc kostelů byla 1. června a naše milé děti měly svátek. Pásmo krásně zazpívaných písniček s názvem Kudy se jde do nebe od našich malých dětí každého vzalo za srdce a pozvedlo dobrou náladu a naději, že v naší farnosti jednou nebude v kostele prázdno. Stejně krásné a milé bylo dětské divadlo s názvem Ke komu se přidám já. Za odměnu dostaly děti i ostatní účinkující sladké občerstvení, které jim připravily šikovné hospodyňky z Vážan. Mládež si pro děti připravila pěkné zábavné soutěže a úkoly, a tak se před kostelem míhalo spousta rozradostněných, usměvavých dětí.

Po krásném dětském výstupu se návštěvník mohl ponořit do historie kostela. Poutavá a poučná prezentace P. Stanislava Pacnera nás doslova provedla staletími. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o původu Královopolských Vážan, o stavbě kostela, fary, zvonice, sousoší nebo i o historických nápisech.

Svým divadelním kusem přispěla i farní mládež v představení Druhý pokus. Scénka o mládí-kovi, který dostal druhou šanci ke své nápravě, byla přesně ve stylu mladých lidí. Obsahovala slovník a humor dnešních mladých lidí. Což někteří ocenili, jiní se podivili, ale právě takové rebelantství k mládí patří.

Po divadelním představení zhasla všechna světla v kostele a začala prohlídka kostela ve světlech reflektorů. Každý návštěvník tiše seděl v lavicích a sledoval společně s výkladem P. Stanislava Pacnera osvětlené obrazy, fresky a sochy v kostele. Prohlídka ve světlech reflektorů byla jedinečná svou kouzelnou a tajemnou noční atmosférou.

Farní kostel sv. Filipa a Jakuba v Kr. Vážanech

Posledním bodem programu byl koncert Komorního pěveckého sboru Danielis pod vedením Martina Doležela. Kostelem se tak neslo spoustu krásných tónů a zpěv, který potěšil každého posluchače i toho, který přišel třeba jenom tak ze zvědavosti...

Velkým lákadlem během Noci kostelů byla otevřená zvonice. Kdo měl odvahu a kuráž, mohl vyšlapat staré dřevěné schody až nahoru a rozhlédnou se na vážanské okolí nebo obdivovat zvony se starými nápisy. V sakristii byly umístěny bohoslužebné předměty a kněžské oděvy. Návštěvník mohl obdivovat i krásný betlém, který bývá vystaven v kostele jen o Vánocích. Farníci si pak vzpomínali na fotografií, které byly tématicky seřazeny na panelech. Chybět nemohl ani místní vážanský kroj.

Noci kostelů se účastnilo kolem 400 lidí, což značí, že tato akce přitahuje stále víc lidí a že lidé přece jen, i když někteří zatím jen ze zvědavosti, rádi do kostela přijdou.

Velice ráda bych poděkovala všem, co se na letošní Noci kostelů jakýmkoliv způsobem podíleli. Děkuji vážanským farnicím, které obětavě uklízely v kostele, zajistily květinovou výzdobu a připravily vše potřebné. Děkuji dětem a účinkujícím i ostatním organizátorům, bez kterých by naše Noc nebyla pro návštěvníka plná zážitků a poučení.

Když tak přemýšlím o Noci kostelů, napadá mě myšlenka, zda bychom neměli my, křesťané, nejen o Noci kostelů, ale každý den v roce svým činem, skutkem i chováním ukazovat směr těm druhým. Každodenní pokorou, trpělivostí a láskou k bližním poukazovat na Kristovo učení.

Přeji všem krásné a radostné prožití vánočních svátků.

Eva Modlitbová

Život dětských farníků v Rousínově, Rousínovci, Vážanech, Habrovanech a Velešovicích

Děti ze všech zmíněných částí se pravidelně účastní výuky náboženství ve školách v Rousínově, Habrovanech nebo Velešovicích. Oproti minulému roku jich malinko přibýlo. Celkový počet je v současnosti téměř 100 dětí včetně těch, které ještě nedorostly do školního věku a navštěvují se svými rodiči křesťanskou školičku. Ta je od začátku prosince přefazena ze základní školy v Čechyni do budovy fary v Rousínovci. Do všech vyučovacích hodin je možno se přijít kdykoliv podívat, děti mohou pozvat své kamarády, dospělí své děti nebo vnuky. Docházka není uzavřena, je možno se stále ještě přihlásit.

Mimo hodiny náboženství mají děti možnost se pravidelně každý pátek od 16.30 hod. scházet ve farním společenství dětí. Protože se zvýšil počet účastníků i jejich věkové rozpětí, rozdělilo se od října původní společenství Motýlci na mladší a starší děti. Mladší mají své sídlo dále

v klubovně na Svornosti, starší v klubovně na faře. I k těmto dětem je ještě možno se přidat. Náplní schůzek jsou hry uvnitř i venku, výtvarná činnost, filmy, ale i duchovní slůvko, krátká modlitba a příprava na navazující bohoslužbu zaměřenou na děti a mládež.

K už tradičním akcím lze přiřadit noc a den prožité při hrách na faře a v jejím okolí Vítejte na faře. Probíhá na jaře a na podzim a děti se vždy velmi těší. Mnohé si poprvé zkouší, jak dlouho vydrží bez mamčininy přítomnosti a zda budou mít dost odvahy přihlásit se na pravidelně konaný farní tábor. Před tím je však ještě čeká výlet pořádaný pro děti z náboženství a táborák na ukončení školního roku.

Akce, které se sice opakují, ale nelze je nazvat „tradičními“, je účast dětských zástupců farnosti na Horském klubání ve Špindlerově Mlýně a porovnávání znalostí s vrstevníky při soutěži Bible a my. Zde pravidelně naše děti bodují. Letos se na prvních místech umístily a do oblastního kola konaného v únoru na Velehradě postupují Eliška Havlíčková, Katka Bradáčová, Liduška Žídková a Veronika Bobová z Rousínova, jako náhradník se připravuje Anežka Koudelková z Habrovan.

Děkuji všem rodičům za spolupráci při křesťanské výchově jejich dětí, prarodičům za duchovní podporu v noučat a modlitby za ně. Se všemi, dospělými i dětmi, se těším na setkání při dalších farních akcích pro děti. Tou první může být třeba farní dětský maškarní karneval, který plánujeme na neděli 13. ledna 2012.

Mgr. Jana Zehnalová, katecheta

Benefiční koncert

V neděli 21. října 2012 se konal v kostele sv. Václava v Rousínovci benefiční koncert Komorního pěveckého sboru Danielis a Cimbalové muziky Kalečnick.

Uspořádání koncertu bylo zamýšleno jako určitá forma poděkování všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na opravách střechy kostela v Rousínovci, a zároveň jako prosba o finanční nebo jinou podporu v dalším průběhu provádění oprav této střechy.

Samotné koncertní vystoupení podle mého názoru nebylo v tomto případě až tak důležité. I když za nás účinkující nutno podotknout, že vystoupení v Rousínově je pro nás vždycky velmi srdeční záležitostí. Mnohem důležitější bylo společné setkání lidí (jak účinkujících, tak diváků), kteří mají blízko k hodnotám jako: kladný vztah ke společnému okolnímu prostředí, ochota věnovat něco ze svého času a financí na dobročinné účely.

Pavel Švejnoha

Svatost biřmování v Rousínovci

Sobota 10. listopadu 2012 se stala pro nás – čtrnáct rousínovských a pět slavkovských farníků – důležitým dnem. Společně jsme totiž vykročili do života dospělých křesťanů. Na přijetí svátosti biřmování jsme se připravovali pod pečlivým vedením o. Michaela a o. Stanislava celý rok, kdy se pro nás střední večery staly symbolem příjemně stráveného času plného podnětů k zamyšlení, přečtení, naučení nebo povídání. Ale ani rok není nekonečný, středních večerů ubývalo, naše vědomosti se prohlubovaly a den D se blížil. Všechny biřmovance i farníky moc potěšilo, když přijel sám osobně otec biskup Vojtěch a hned od začátku kolem sebe šířil úžasnou atmosféru, takže ze všech mohly spadnout i poslední zbytky nervozity.

Slavnostní mši svatě, krásně doprovázené zpěvem sboru Danielis, korunovalo radostné kázání otce biskupa a poté samotné udělování svátosti, při kterém si otec biskup stihl udělat chvilku na každého z nás.

Myslím, že můžu mluvit za všechny biřmovance, že to byl nádherný a Boží přítomností prozářený zážitek. Tak nám držte palce, ať se nám, podle slov otce biskupa, Duch Svátý stane naší životní GPSkou a my budeme mocí svými skutky, slovy i celým životem ukazovat správný směr všem okolo nás.

Dominika Coufalová

Tříkrálová sbírka 2013

Milí farníci!

Tak jako v předchozích letech i o letošním svátku Tří králů budete mít možnost setkat se s koledníky, kteří do vašich domovů přinášejí Boží požehnání a zároveň vám nabízejí udělat dobrý skutek ve formě finančního daru na podporu charitativního díla v naší vlasti.

Tříkrálová sbírka 2013 je jako každý rok v Rousínově a okolí pořádána Diecézní charitou Brno – Oblastní charitou Hodonín. Letos se nově bude Tříkrálová sbírka týkat i obyvatel Olšan. Byla snaha, aby sbírka proběhla také v Habrovanech, tam jsme bohužel nenašli pochopení u vedení obce, proto Habrovanští mohou přispět pomocí DMS nebo pokladničky z Olšan.

Sbírka proběhne ve dnech **2.–15. ledna 2013**, podrobný rozpis bude uveřejněn na webových stránkách www.rousinov.cz. Přispět můžete do zapečetěné pokladničky tříkrálových koledníků nebo dárcovskou SMS ve tvaru DMS KOLEDA na číslo 87777.

Jako i loni na náměstí do Rousínova zavítají

tří králové a budou projíždět centrem města na koních. Přesnější informace o době konání této akce budou umístěny na webových stránkách.

Tříkrálová sbírka 2012 v Rousínově a místních částech vynesla částku **94 940 Kč**, což je velmi pěkná, rok od roku rostoucí částka (pro představu – cca 19 Kč na 1 obyvatele, ve Slavkově 16,30 Kč, v Hodoníně 9 Kč, v Brně 3,20 Kč).

Výtěžek letošní sbírky bude použit na pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci vinou živelných pohrom i jiných těžkostí, na humanitární pomoc do zahraničí a na podporu stávajících projektů Oblastní charity Hodonín.

Vážím si vaší přízně a podpory, předem děkuji za vaši dobrotu, štedrost a vlídnost ke všem tříkrálovým koledníkům. Také vám přeji klidné a pokojné prožití vánočních svátků.

František Havíř ml.

Pořad bohoslužeb – Vánoce 2012

Po 24/12 – „půlnoční“

15.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna *pro rodiče s dětmi*
 20.30 Kr. Vážany
 20.30 Komořany
 22.00 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 22.00 Velešovice

Út 25/12 – *Narození Páně*

7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 7.45 Podbřežice
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice
 18.00 *živý betlém v Rousínově u kostela sv. Máří Magdalény*

St 26/12 – *Svatého Štěpána*

9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Habrovany
 10.45 Velešovice
 16.00 *vánoční koncert SPS Sušil a dětí u sv. Máří Magdalény*

Čt 27/12

18.00 *vánoční koncert KPS Danielis – sv. Václav*

So 29/12

18.00 Podbřežice
 19.00 Habrovany

Ne 30/12 – *Svaté rodiny*

bohoslužba s obnovou manželských slibů

7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice

Po 31/12 – *Sv. Silvestra I. – konec kalendář. roku*

16.00 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 16.00 Velešovice
 23.00 *Rousínovec – sv. Václav, novoroční modlitba*

Út 1/1 – *Matky Boží, Panny Marie – Nový rok*

7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 7.45 Podbřežice
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice

So 5/1

8.00 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 19.00 Habrovany

Ne 6/1 – „*Tří králů*“

bohoslužba s žehmáním vody, křtů a kadidla

7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice

Ne 13/1 – „*Křtu Páně*“

14.30 *farní karneval pro děti – ve Svornosti*

Příležitost ke svátosti smíření: Advent 2012

Pondělí 17. 12. KOMOŘANY

17.00 – 18.00 (P. Michael)

PODBŘEŽICE

17.00 – 18.00 (P. Stanislav)
 sv. Máří Magdaléna
 19.00 – 20.00 (P. Stanislav)
 fara 20.30 – 22.00 (P. Stanislav)

Úterý 18. 12. fara (Rousínovec)

20.00 – 22.00 (P. Stanislav)

Středa 19. 12. KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY

16.30 – 17.00 (P. Michael)
 17.30 – 18.00 (P. Michael)

Čtvrtek 20. 12. sv. Máří Magdaléna

17.00 – 18.00 (P. Michael)
 17.00 – 19.00 (P. Stanislav)
 17.00 – 19.00 (P. Milan Vavro)

17.40 – 19.00 (P. Pavel Buchta)
 18.30 – 19.00 (P. Michael)

Pátek 21. 12. sv. Václav

16.30 – 18.00 (P. Michael)

VELEŠOVICE

16.00 – 18.00 (P. Stanislav)

Sobota 22. 12. PODBŘEŽICE

17.15 – 18.00 (P. Michael)

HABROVANY

18.00 – 19.00 (P. Milan Vavro)

sv. Máří Magdaléna

7.15–8.00 (P. Stanislav)
 19.00–20.00 (P. Michael)

Slavkov u Brna

Pondělí 17. 12. 17.00 – 19.00 (5 kněží)
 Úterý 18. 12. 17.00 – 19.00 (5 kněží)

Během svátků 24.–26. 12. se už nepovídá.

